

Γραφείο Τύπου

**Συνέντευξη Προέδρου του ΣΕΒ, κ. Δημήτρη Δασκαλόπουλου
στον Ρ/Σ FLASH, στην εκπομπή «Πρόσωπα»**

Σάββατο, 29 Νοεμβρίου 2008

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Έχουμε την τιμή απέναντί μας σε αυτή τη δεύτερη ώρα, να έχουμε τον Πρόεδρο του Συνδέσμου Επιχειρήσεων και Βιομηχανιών, τον κ. Δημήτρη Δασκαλόπουλο. Κύριε Δασκαλόπουλε καλωσορίσατε στο στούντιο του «FLASH» και μάλιστα σε μία σπάνια απ' τις συνεντεύξεις σας, έτσι δεν είναι;

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Όντως. Αλλά ανταποδίδω και το καλό, είσαστε ένας από τους λίγους που γνωρίζει το πραγματικό μας όνομα, τώρα. Συνεχίζουν ακόμη να μας λένε Σύνδεσμος Ελλήνων Βιομηχάνων, το οποίο είναι κάτι που έφυγε από την επικαιρότητα το '78 και διερωτώμαι καμιά φορά από ανθρώπους που το λένε, λέω, εσύ δεν είχες γεννηθεί καν όταν λεγόταν Σύνδεσμος Βιομηχάνων, από πού το κόλλησες;

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Τι έκανε τον ΣΕΒ να υιοθετήσει το Επιχειρήσεων και Βιομηχανιών. Δηλαδή να πάει και σε μικρότερα budget, να το πούμε 'ελληνικά' κ. Δασκαλόπουλε;

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Η πραγματικότητα πρώτα απ' όλα της οικονομίας και δεύτερον του ίδιου του ΣΕΒ. Ο ΣΕΒ δεν πήρε μία απόφαση που σηματοδοτεί κάτι μελλοντικό. Προσαρμόστηκε στην πραγματικότητά του. Όπως, για τη βιομηχανία, σε όλο τον κόσμο έτσι και στην Ελλάδα, μειώνεται η σημασία της ως ποσοστό του εθνικού εισοδήματος με τα χρόνια και αναδεικνύονται άλλες μορφές επιχειρηματικότητας, με κύριες τις υπηρεσίες, έτσι και ο ΣΕΒ τα τελευταία 20 χρόνια είχε φτάσει – και αυτή είναι η πραγματικότητα σήμερα – το 50% των μελών του να μην προέρχονται από τη βιομηχανία. Αυτό αποτυπώνει και η αλλαγή.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Το Επιχειρήσεων και Βιομηχανιών.

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτή την πραγματικότητα και της οικονομίας και του ίδιου του ΣΕΒ.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ο Πρόεδρος του ΣΕΒ Δημήτρης Δασκαλόπουλος απέναντί μας αυτή την ώρα, σε μία πολύ ενδιαφέρουσα χρονική στιγμή κ. Δασκαλόπουλε, γιατί δεν ξέρω αν το έχετε διαπιστώσει και από ανθρώπους που βρίσκονται εκτός του δικού σας χώρου, αλλά αν σας δει κάποιος σε ένα πεζοδρόμιο, σε ένα καφενείο, θα σας ρωτήσει, πότε βλέπετε να τελειώνει αυτή η κρίση. Δεν είναι η πιο δημοφιλής ερώτηση αυτή;

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι-ναι ή με αυτή την μορφή ή «τι γίνεται Πρόεδρε, πες καμιά ιδέα πως θα σωθούμε».

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Αλλά και η πιο δύσκολη.

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι, πολύ δύσκολη, γιατί η κρίση αυτή που αντιμετωπίσαμε σε παγκόσμιο επίπεδο ήταν απολύτως πρωτόγνωρη και ενώ φαίνεται τώρα ότι μπορούμε και να την εξηγήσουμε και παρουσιάζουμε διάφορες αναλύσεις, ξεκίνησε από τα δάνεια, τα στεγαστικά των Ηνωμένων Πολιτειών κλπ, συνεχίζει να μας προκαλεί εκπλήξεις, τόσο μεγάλες που το πρώτο ερώτημα είναι, καλά, εμείς έξυπνοι άνθρωποι τώρα, που μπορούμε και τα εξηγούμε τόσο καλά αυτά που συνέβησαν, δεν μπορούσαμε να προβλέψουμε τίποτα απ' αυτά ή να δούμε κάτι απ' αυτά που ερχόντουσαν;

Είναι μεγάλη η κρίση και ανεξήγητη και έχει εκπλήξεις. Στη χώρα μας είναι ακόμα πιο περίπλοκη, γιατί εμείς είχαμε ήδη τη δική μας κρίση -η οποία αυτή η διεθνής χρηματοπιστωτική κρίση, ήρθε να αναδείξει ακόμα χειρότερα τις χρόνιες παθογένειες της ελληνικής κρίσης, της ελληνικής οικονομίας.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Οι παθογένειες αυτές κ. Δασκαλόπουλε έχουν να κάνουν με αυτά που λέμε παραδοσιακά, δηλαδή ότι έχουμε καθυστερήσεις στις μεταρρυθμίσεις, ότι δεν έχει εκσυγχρονιστεί η οικονομία, ότι έχουμε ένα βαρύ δημόσιο τομέα. Όλα αυτά μαζί ή και κάτι άλλο;

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι, όλα αυτά μαζί, θα έλεγα μία συνολική υστέρηση της κοινωνίας μας να κάνει αυτά τα οποία συζητάει κάθε μέρα, αυτά που ξέρει ότι είναι

αποτελεσματικά, αυτά για τα οποία ψηφίζει τα κόμματα για να τα κάνουν και όμως μετά όταν έρχεται η ώρα, βρίσκει τους τρόπους να μείνουμε εκεί που ήμασταν.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Αλλά ξέρετε και η κοινωνία ορισμένες φορές λέει ναι στις μεταρρυθμίσεις, αλλά όταν εμφανιστεί μία μεταρρύθμιση που τη θίγει προσωπικά, επαγγελματικά, οικονομικά, λέει όλες τις άλλες εκτός απ' αυτή.

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Έτσι είναι. Αυτό είναι μια ανθρώπινη πραγματικότητα. Δεν μπορούμε να ξεφύγουμε απ' αυτό. Γι' αυτό έχουν σημασία οι ισχυρές ηγεσίες. Εγώ απ' τη δικιά μου εμπειρία στον επιχειρηματικό στίβο, αλλά και στο συνδικαλιστικό, έχω δει ότι όταν η ηγετική ομάδα -δεν λέω μόνο ένας ηγέτης -είναι αποφασισμένη και οδηγεί το δρόμο, οι άλλοι ακολουθούν.

Και έχεις και το πλεονέκτημα ότι δείχνεις την πρόοδο και παίρνεις καινούργιες μονάδες ανανέωσης για να μπορείς να προχωρήσεις.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Έχουμε σημειώσει λίγες μόνο απ' τις φράσεις που έχετε πει τον τελευταίο καιρό και που έχουν προκαλέσει αίσθηση κ. Δασκαλόπουλε. Δηλαδή ότι «οι ημέρες της ραγδαίας ανάπτυξης και του εύκολου πλουτισμού έχουν παρέλθει ανεπιστρεπτί». Το είπατε αυτό.

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Για όλους μας.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Έχετε πει σε μια άλλη σας ομιλία «με τον όρο αγορά να εννοούμε ουσιαστικά μόνο την αγορά χρήματος και όχι το ζωτικό χώρο της παραγωγής αγαθών και υπηρεσιών». Μιλήσατε ακόμα και για «οικονομία καζίνο». Κάποιοι είπαν ότι ο κ. Δασκαλόπουλος μας βγαίνει απ' τα αριστερά, γιατί μιλήσατε για τα προβλήματα του καπιταλισμού κλπ. Όντως βγαίνετε αριστερά σε κάποιους κ. Δασκαλόπουλε;

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Έχουμε μία έμφυτη τάση εδώ, σε ότι ακούμε να ανατρέχουμε στα κουτάκια που έχουμε στο κεφάλι μας, για να τοποθετήσουμε κάτι που ειπώθηκε σε ένα κουτάκι στερεότυπου. Εγώ είπα κάποια πράγματα τα οποία τα νιώθει ο κάθε άνθρωπος. Ανεξάρτητα αν το κάναμε στη ζωή μας ή όχι, απ' όλους μας, όλοι μας νομίζω, απ' τους πατεράδες μας μάθαμε ότι η προκοπή έρχεται με τη δουλειά, με τον ιδρώτα, ότι η περιουσία χτίζεται σιγά-σιγά και δεν κερδίζεται απ' τη μια μέρα στην άλλη.

Και είχαμε αφήσει τη χρηματοοικονομική πλευρά, την χρηματοπιστωτική πλευρά του καπιταλισμού να ξεφύγει τελείως και να αφήσει την ανθρώπινη απληστία και το βραχυπρόθεσμο να κυριαρχήσει στις πράξεις μας. Τώρα

τι λέμε; Δε βγήκε αυτό, είναι προφανές. Και έκανε μεγάλες ζημιές. Και πού θα επανέλθουμε; Σε αυτό που ξέραμε πάντα. Στο μόχθο, στην επένδυση, στη σύνεση, στη σταθερή δουλειά. Αυτό που λέμε πραγματική οικονομία.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Δασκαλόπουλε όλα αυτά θα αποτελέσουν κομμάτι της κουβέντας που θα έχουμε έως τις 12.00 και θα προσθέσουμε και άλλα πράγματα, όπως για παράδειγμα αυτό που έκανε προχθές αίσθηση και που είπατε φιλοξενώντας έναν πολύ μεγάλο οικονομολόγο ο ΣΕΒ εδώ στην Αθήνα, τον Sir Nicholas Stern, ότι έχουμε ανάγκη από ένα ισχυρό Υπουργείο Περιβάλλοντος.

Και όταν το λέει αυτό ο Πρόεδρος του ΣΕΒ που στη συνείδηση του κόσμου, «α, οι βιομήχανοι ρυπαίνουν, οι βιομήχανοι είναι αυτοί οι οποίοι δεν προσέχουν το περιβάλλον, δε θέλουν να πληρώνουν για το περιβάλλον» κλπ. κλπ, και επίσης κατεγράφη ως κομμάτι της έκπληξης με τις δηλώσεις σας.

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι, είπατε θα έχουμε την ευκαιρία να το συζητήσουμε αναλυτικότερα και αξίζει τον κόπο, γιατί αφορά όλους μας ως πολίτες. Αλλά εδώ σε αυτό τον τόπο τι έχουμε κάνει; Πολύ εύκολα λέμε ότι η έννοιά μας για την προστασία του περιβάλλοντος είναι κάποιος, να πιάνει αυτούς που παραβαίνουν τους νόμους, να τους ρίχνει πρόστιμα. Εμείς ως συνεισφορά μας στην προστασία του περιβάλλοντος θεωρούμε μία προσφυγή στο ΣΤΕ κατά του γείτονά μας ή ένα 'κάρφωμα' και αυτό είναι η περιβαλλοντική μας συνείδηση; Ο κ. Stern μας είπε ότι με 5 βαθμούς παραπάνω η Ελλάδα θα γίνει Σαχάρα και ο κόσμος θα είναι κάτω από το νερό. Εκεί είναι η ευθύνη μας, αυτό να αντιμετωπίσουμε και γι' αυτό θα πούμε και γιατί ένα Υπουργείο Ανάπτυξης και Περιβάλλοντος μπορεί να βοηθήσει.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Δημήτρης Δασκαλόπουλος, Πρόεδρος του ΣΕΒ, μετά τις διαφημίσεις περισσότερα.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: «ΠΡΟΣΩΠΑ» στον «FLASH», απέναντί μας ο Πρόεδρος του ΣΕΒ ο κ. Δημήτρης Δασκαλόπουλος. Κύριε Δασκαλόπουλε είπαμε ότι μια απ' τις πιο δημοφιλείς ερωτήσεις του καιρού είναι πότε θα βγούμε από την κρίση. «Τι θα κάνουμε Πρόεδρε να σωθούμε», σας έχουν πει άλλοι, έτσι δεν είναι;

Τα αίτια της κρίσης εσείς τα έχετε αναγνώσει πιστεύετε ή είναι δύσκολο κάποιος να βγάλει εύκολα συμπεράσματα για το τι προκάλεσε την κρίση που ζούμε;

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Νομίζω σε παγκόσμιο επίπεδο απλά είναι τα αίτια της κρίσης. Είχαμε χάσει τα νούμερα. Το λέω έτσι απλά. Και εγώ προσωπικά μπορώ να

πω ότι είδα αρκετά νωρίς αυτό τον παραλογισμό, έχοντας μάθει και να είμαι σε μια επιχείρηση της παραδοσιακής οικονομίας με επενδύσεις, με κτίρια, με μηχανήματα και με διανομές και ένα-ένα το προϊόν, δεν μπορούσα να συνειδητοποιήσω πως μπορεί να στέκει αυτή η υπερβολή που βλέπαμε παντού γύρω μας.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Δηλαδή να το πούμε απλά, στη ΔΕΛΤΑ ξέρατε ότι έχετε δέκα κτίρια, έχετε αυτό το προϊόν, έχετε αυτό τον τρόπο μετακινήσεων, συναλλαγών κλπ και λέγατε ότι αυτό είναι το κέρδος μας. Εσείς εννοείτε ότι είδατε πολύ περισσότερα χρήματα τα οποία βρίσκονταν αλλού, εικονικά χρήματα, αξίες δηλαδή.

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Βρίσκονταν παντού και υπόσχονταν τα πάντα. Ότι μπορούν να αυτοπολλαπλασιαστούν και να πολλαπλασιάσουν και περιουσίες, αξίες και να τις πάνε εκεί που αυτό, η προοπτική της 5ετίας ή της 10ετίας ή το λίγο-λίγο, το κάθε μέρα μάζευε, το οποίο είναι η βάση της πραγματικής οικονομίας, δεν είχε καμία συνάφεια και καμία συνοχή με τέτοιου είδους εξάρσεις και πετάγματα.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Που ακόμα και ένας παραδοσιακός βιομήχανος θα ένιωθε φτωχός ακούγοντας αυτές τις αξίες και τις υπεραξίες κ. Δασκαλόπουλε.

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι, φτωχός και αδικημένος, γιατί οι ίδιοι ξέρουν πόση δουλειά βάζουν. Και είχα πει και παλιότερα ότι και στις μεγάλες πολυεθνικές και στο παγκόσμιο χρηματοοικονομικό σύστημα, είχαν κυριαρχήσει και είχαν καταντήσει να διοικούν τις επιχειρήσεις μας οι αναλυτές των χρηματοοικονομικών επενδυτών, οι οποίοι είναι καλοί, γνωρίζουν, φάχνουν τη δουλειά τους, διαβάζουν για πολλές επιχειρήσεις, απ' την άλλη είναι κάποια νέα παιδιά που χειρίζονται χρήματα πάρα πολλά, χωρίς να έχουν την αίσθηση του χρήματος, παίρνουν μεγάλες αποφάσεις και προωθούν επιχειρήσεις ή τις αφήνουν να υστερήσουν. Είχαμε φτάσει και στις επιχειρήσεις να κοιτάμε για λογαριασμό των αναλυτών και των επενδυτών μας, δηλαδή των μετόχων μας, τα αποτελέσματα του επομένου τριμήνου και πως θα δείξουμε οπωσδήποτε αύξηση κερδών και αυτό απομακρύνει από το μακροπρόθεσμο ορίζοντα που είναι η βάση μιας υγιούς επιχείρησης.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Δασκαλόπουλε, έγινε πολύ κουβέντα για το εάν τελικά καθυστέρησε η κυβέρνηση να πάρει συγκεκριμένα μέτρα για να λύσει το πρόβλημα. Εγώ να σας το πάλω και στην Ευρώπη. Δηλαδή στην Αμερική βλέπουμε ότι κάθε μέρα η αμερικανική κυβέρνηση σε συνεργασία με την επόμενη διοίκηση, τη διοίκηση Ομπάμα, παίρνει συγκεκριμένα μέτρα. Τα περισσότερα δέχονται και κριτική, ότι

δίνετε πολλά χρήματα σε επιχειρήσεις που μερικές φορές θα έπρεπε να κλείσουν κιόλας.

Η Ευρώπη και η Ελλάδα έχει κάνει τα βήματα που θα έπρεπε να κάνουν μέχρι τώρα για να αντιμετωπίσουν την κρίση;

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι, πράγματι είναι να τους ζηλεύουμε τους Αμερικανούς σε αυτό που παρατηρούμε τώρα και έχει ακόμα πιο μεγάλη σημασία γιατί περάσαμε ένα διάστημα, όπου αποδώσαμε σε εκείνους την ευθύνη για την παγκόσμια χρηματοοικονομική κρίση και δεν ήταν και λάθος. Από εκεί ξεκίνησε.

Απ' την άλλη όμως είναι θαυμαστό να βλέπουμε και γι' αυτό εγώ δεν απέχω απ' την πίστη μου στον καπιταλισμό, όταν μιλάω για τον ασύδοτο χρηματοοικονομικό καπιταλισμό, μιλάω γι' αυτή την έκφανση του καπιταλισμού που ξέφυγε από το μέτρο, ενώ ο καπιταλισμός της παραγωγικής οικονομίας είναι αυτός που θα διατηρήσει αυτούς τους ρυθμούς ανάπτυξης και συνεχώς βελτιούμενης ευημερίας που βλέπουμε τις τελευταίες δεκαετίες.

Και αυτό οι Αμερικανοί το κάνουν καλά και γρήγορα και νομίζω είναι ένα γενικότερο παράδειγμα του πως μπορείς με αποφασιστικότητα να διορθώσεις αυτά που ξέφυγαν και να φτιάξεις ένα σύστημα που θα στέκεται καλά. Στην Ευρώπη και στην Ελλάδα είμαστε αρκετά πιο διστακτικοί, είμαστε πολλές χώρες, δεν είμαστε μία και ο καθένας κοιτάει το εσωτερικό του πολιτικό και μιντιακό περιβάλλον, το οποίο βάζει πάρα πολλούς περιορισμούς στην αποφασιστικότητα.

Εμείς σε αυτή τη σειρά που αναφέραμε εδώ είμαστε οι πιο διστακτικοί απ' όλους. Ευτυχώς θα έλεγα είμαστε και στην Ευρωπαϊκή Ένωση η οποία τελικά δείχνει κάποιες κατευθύνσεις, παίρνει κάποιες αποφάσεις, έκανε τώρα, προτείνει καινούργια μέτρα, είναι όλοι και νομίζω και εμείς θα καταφέρουμε αυτό, να παρακολουθήσουμε τις εξελίξεις στην οικονομία και να κάνουμε ό,τι επιπρόσθετο χρειάζεται.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Μα, κ. Δασκαλόπουλε, μας πήρε ένα 20ήμερο να πειστούν οι τράπεζες και ίσως και παραπάνω, αλλά σίγουρα ένα 20ήμερο να πειστούν οι τράπεζες να μπουν σε ένα πρόγραμμα χρηματοδότησής τους. Δηλαδή δεν είναι αντιφατικό αυτά τα δύο;

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι, ήταν οι ίδιες 20 μέρες όμως που και η κοινωνία προσπαθούσε να πειστεί ότι χρειάζεται ένα πρόγραμμα για τις τράπεζες, ότι δεν είναι χάρισμα στις τράπεζες. Ότι δεν είναι χατίρι κανενός σε κανέναν. Ότι είναι απαραίτητο

για την οικονομία. Άρα, έχουν ευθύνη οι τράπεζες που άργησαν, αλλά έχει ευθύνη και όλος ο περίγυρος που δεν άφησε αυτό που σήμερα γίνεται, το οποίο αποδεχόμαστε και προσμένουμε τα αποτελέσματά του, να γίνει γρηγορότερα.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι, αλλά φαντάζομαι ότι δεν το κάνανε από μία υπερευαίσθησια κοινωνική οι τράπεζες να μην πάρουν τα χρήματα. Μας φαίνεται παράλογο, αυτό θέλουμε να σας πούμε.

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Εννοώ ότι 'φάγανε τόσο ξύλο' εκείνες τις μέρες, που και εκείνοι ίσως δεν μπορούσαν να σκεφτούν πολύ καθαρά. Ήταν σε άμυνα και ό,τι και να κάνανε ή ό,τι να μην έκαναν, ήταν παρεξηγήσιμο.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ζείτε τον καπιταλισμό, τον υπερασπίζεστε τον καπιταλισμό τον υγιή και τον προερχόμενο από την παραγωγή κ. Δασκαλόπουλε. Αυτό όμως που θέλουμε να μας εξηγήσετε είναι αυτό που συμβαίνει στις Ηνωμένες Πολιτείες τι είναι; Είναι κρατικοποίηση επιχειρήσεων; Είναι μία βοήθεια η οποία σήμερα είναι, αύριο θα φύγει;

Δηλαδή μήπως περνάμε και σε ένα άλλο μοντέλο, οικονομικό μοντέλο, το οποίο σχηματοποιείται απ' την κρίση και δεν το έχουμε όλοι αντιληφθεί πάρα πολύ καλά;

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Η σημασία του κράτους ποτέ δεν έγινε μικρή και σε κανένα οικονομικό σύστημα δεν μειώθηκε η σημασία του και ο ρόλος του. Και γι' αυτό, επειδή υπήρχε το κράτος, επειδή του πληρώνουμε τους φόρους μας, επειδή του έχουμε δώσει ρόλο, γι' αυτό ήταν εδώ και είναι εδώ τώρα για να βοηθήσει στη στιγμή της κρίσης.

Το καλό που βλέπουμε σε αυτό το αμερικανικό σύστημα που αναφέρετε και στην Ευρώπη, είναι ότι ναι μεν καλείται το κράτος να βοηθήσει, αλλά δεν αποκτά εκδικητικότητα, δεν αποκτά κτητικότητα και λέει θα βοηθήσω, θα πάρω την ανταμοιβή μου γι' αυτό και θα φύγω ξανά απ' τη μέση, όταν θα έχω βάλει και κάποιους καινούργιους κανόνες για να αφήσω την οικονομία ξανά. Γιατί είναι πάρα πολύ πολύπλοκη για να την ελέγχει κάποιο κράτος, να αφήσω την οικονομία ξανά να λειτουργήσει και να πετάξει.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Πάντως και εκεί έδρασαν ως μαθητευόμενοι μάγοι, γιατί τέτοια κρίση δεν είχε ξαναδεί κανένας, ώστε να ξέρει τη συνταγή. Έτσι δεν είναι;

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι, ήταν και εκείνοι τρομαγμένοι και έκαναν και λάθη, αλλά και αυτό αναπόφευκτο είναι.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Τώρα, εδώ, στην αγορά, φαντάζομαι οι συνάδελφοί σας των επιχειρήσεων κ. Δασκαλόπουλε σας διαμαρτύρονται γι' αυτό που ονομάζεται πιστωτική ασφυξία. Ότι δηλαδή οι τράπεζες δε ρίχνουν χρήμα στην αγορά, δε ρίχνουν τα επιτόκια, αντιθέτως τα ανεβάζουν.

Αφορά πολλές επιχειρήσεις πλέον; Οι μικρομεσαίες τις ακούσαμε. Τις “μικρομικρές” μάλλον να το πούμε αλλιώς, τις ακούσαμε. Οι δικές σας επιχειρήσεις;

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Καταρχήν να πούμε ότι αυτό το πρόβλημα είναι απόλυτα πραγματικό και επηρεάζει πρώτα τις τράπεζες. Δεν είναι κάτι που καθένας κοιτάει να το εκμεταλλευτεί. Είναι ένα πραγματικό πρόβλημα. Δε δανείζουν οι τράπεζες. Οι τράπεζες σήμερα δανείζονται μόνο από την Κεντρική Τράπεζα της Ευρώπης, όχι πια μεταξύ τους.

Άρα, αυτό αναπόφευκτα χτυπάει όλες τις άλλες επιχειρήσεις. Υπάρχει δυσκολία και τελείως διαφορετικός τρόπος λειτουργίας απ' ότι είχαμε συνηθίσει όλο αυτό τον προηγούμενο καιρό. Υπάρχει σαφής αλλαγή στον τρόπο της δουλειάς. Υπάρχει μια πολύ μεγαλύτερη αβεβαιότητα για το μέλλον. Και νομίζω αυτός είναι ένας παράγοντας πολύ σημαντικός τώρα, γιατί οι πραγματικές επιπτώσεις δεν είναι ακόμα ούτε στις μεγάλες επιχειρήσεις, ούτε στις μικρομεσαίες, αφόρητες ή ασφυκτικές.

Υπάρχει βεβαίως όπως είπα η αλλαγή στις συνθήκες και οι πραγματικές δυσκολίες και η προσδοκία περισσότερων δυσκολιών. Άρα, καλά κάνουμε να παίρνουμε όλα εκείνα τα μέτρα και σε ελληνικό και σε ευρωπαϊκό επίπεδο, που θα βοηθήσουν να φύγει αυτός ο φόβος.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Έρχεται μια δεύτερη ερώτηση. Μήπως θα έπρεπε οι κυβερνήσεις να βοηθήσουν, δηλαδή είδαμε στη Γαλλία και τη Γερμανία κάποιους κολοσσούς να τους βοηθάνε. Δηλαδή RENAULT, PEUGEOT, VOLKSWAGEN, OPEL, όποιες απ' τις επιχειρήσεις τους διαδραματίζουν ένα σημαντικό ρόλο στην οικονομική δραστηριότητα και έπρεπε να βοηθούν. Μήπως δηλαδή κάποια στιγμή μπούμε και εδώ στη διαδικασία να μιλήσουμε για απευθείας ενίσχυση κάποιων επιχειρήσεων κ. Δασκαλόπουλε;

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτές οι επιχειρήσεις που αναφέρουμε είναι εκείνες που έχουν πάρα πολύ μεγάλο ρόλο στην οικονομία και πάρα πολύ μεγάλο αριθμό εργαζομένων και καμιά φορά υπάρχει ανάγκη ειδικά για συγκεκριμένες επιχειρήσεις να δοθεί μια παραπάνω βοήθεια, γι' αυτούς τους λόγους της κοινωνικής μέριμνας.

Εδώ στην Ελλάδα δε νομίζω ότι έχουμε τέτοιες επιχειρήσεις που μπορεί ένα γκρέμισμα να έχει τόσο μεγάλες επιπτώσεις. Εδώ περισσότερο έχουμε μια οικονομία με μικρότερες επιχειρήσεις. Η έμφασή μας πρέπει να είναι στη λειτουργία όλου του συστήματος και όχι στην προστασία συγκεκριμένων.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι αρκετό αυτό, τα 28 δις που ακούμε για να ενισχυθεί αυτό που λέτε ή χρειάζονται και άλλες παρεμβάσεις κ. Δασκαλόπουλε;

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι, νομίζω ότι τα 28 δις με κάποιο σκεπτικό έγιναν και με τις συνθήκες των στιγμών που έγιναν και για τις σημερινές μοιάζει αρκετό. Αυτό δεν αποκλείεται όμως το γεγονός, την πιθανότητα να αλλάξουν τα πράγματα, να έχουμε καινούργιες εκπλήξεις στην εξέλιξη της οικονομίας είτε απέξω, είτε εδώ και να χρειαστούν και άλλες παρεμβάσεις.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Παρακολούθησα με προσοχή αυτό που είπατε. Να θυμίσουμε ότι στο στούντιο του «FLASH 96» βρίσκεται ο Πρόεδρος του ΣΕΒ Δημήτρης Δασκαλόπουλος. Παρατήρησα με προσοχή αυτό που είπατε, ότι ακόμα, τόσο δύσκολα τα πράγματα δεν έχουν γίνει για την ελληνική επιχείρηση. Παρόλα αυτά ακούγονται πολλά για απολύσεις, ακούγονται πολλά για μια πολύ δύσκολη άνοιξη, ότι ο Φεβρουάριος, ο Μάρτιος, ο Απρίλιος, θα είναι δύσκολοι μήνες. Μπορούμε να προσδιορίσουμε το χρόνο της κρίσης κ. Δασκαλόπουλε;

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι βέβαια, θα έλεγα καταρχήν. Αν μπορούσαμε να προσδιορίσουμε το χρόνο αυτής της κρίσης, θα μπορούσαμε ίσως να είχαμε προβλέψει και την προηγούμενη που ήρθε.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Σωστά.

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Εγώ εκτιμώ ότι αυτή η πρωτοφανής παγκόσμια σύμπραξη και αποφασιστικότητα, θα λύσει τα μεγάλα προβλήματα, δεν θα αφήσει να υπάρξει καταστροφή. Που σημαίνει ότι σε παγκόσμιο επίπεδο νομίζω, σε διάστημα -εγώ είμαι πιο αισιόδοξος από πολλούς -αλλά από τις αρχές του '10 (2010) βλέπω μια στροφή ξανά προς την κανονικότητα και προς την ανάπτυξη.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Και για την Ελλάδα και για τον υπόλοιπο κόσμο;

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Μιλώ σε παγκόσμιο επίπεδο καταρχήν. Η Ελλάδα, επειδή όπως είπαμε σε αυτήν αναδεικνύονται όλες οι αδυναμίες της, οι διαρθρωτικές και οι υστερήσεις, μπορεί να περάσει ένα πιο βαθύ σοκ ή ένα πιο μακρύ σοκ.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Και να κρατήσει συνεπώς και λίγο περισσότερο η κρίση.

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Και λίγο περισσότερο.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Να έχει και μεγαλύτερη ένταση κ. Δασκαλόπουλε;

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ελπίζω όχι. Αλλά ναι, μπορεί. Δηλαδή αν δούμε και το περίφημο spread του ελληνικού δημοσίου που μιλάμε σήμερα, δεν είναι ένα μικρό πρόβλημα, είναι ουσιαστικά μια αντανάκλαση της έλλειψης εμπιστοσύνης που υπάρχει παγκόσμια πια για αυτά που μπορεί να κάνει η ελληνική οικονομία.

Βλέπουμε ότι αυτά που υποσχθήκαμε δεν έρχονται και τώρα που γίνεται επιλεκτική η παγκόσμια οικονομία και δίνει τα χρήματά της στα καλύτερα μέρη, εμείς δεν είμαστε ένα απ' αυτά. Αυτό είναι κόστος πραγματικό.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Δημήτρης Δασκαλόπουλος, μετά τους τίτλους των ειδήσεων περισσότερο.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: «ΠΡΟΣΩΠΑ» στον «FLASH 96», στο μικρόφωνο ο Γιώργος Σταματόπουλος. Απέναντί μας ο Πρόεδρος του Συνδέσμου Επιχειρήσεων και Βιομηχανιών ο κ. Δημήτρης Δασκαλόπουλος. Κύριε Δασκαλόπουλε, πολλοί θυμούνται ένα πολύ μικρό γαλακτοκομείο ή εμπορία γαλακτοκομικών ειδών δεν ήταν;

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Για τη γειτονιά.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Στα Εξάρχεια, στη Διδότου.

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Όντως, από εκεί ξεκίνησε ο πατέρας μου.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ο Αριστείδης Δασκαλόπουλος. Και τελικά εξελίχθηκε σε έναν κολοσσό, ο οποίος ουσιαστικά δρο και έδρασε σε όλα τα Βαλκάνια, έτσι δεν είναι;

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Σε 29 χώρες του κόσμου σήμερα, με 13 χιλιάδες εργαζόμενους.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Εκεί εδράζεται και αυτό που είπατε ότι «εγώ έχω μάθει να θέλω την πραγματική οικονομία και τη στροφή στην πραγματική οικονομία»; Δηλαδή έχει σχέση και η παραδοσιακή ρίζα;

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι έχει, αλλά δεν την είδα μόνο στην προσωπική μου εμπειρία. Εγώ όντως από πολύ μικρή ηλικία ο πατέρας μου με ξυπνούσε γαλατάδικες ώρες, στις 5.30 το πρωί τα Σάββατα και τις Κυριακές που δεν πήγαινα σχολείο, να πάω μαζί του να μάθω τη δουλειά. Αλλά και μεγαλώνοντας και βλέποντας όχι μόνο επιχειρηματίες, αλλά και τους ανθρώπους που δούλεψαν μαζί

μου σε αυτή την επιχείρηση, που τη μεγαλώσαμε, όλοι δούλευαν με μακροπρόθεσμη προοπτική, με αφοσίωση στη δουλειά τους, με υπερηφάνεια σε αυτό που έκαναν.

Και επειδή δεν είχε γρήγορα κέρδη η μακροπρόθεσμη επένδυση, δεν μάθανε ποτέ να τα έχουν και να τα κυνηγούν. Και σε όλη την πορεία μου βλέποντας τις επιχειρήσεις, λέω καμιά φορά αυτούς τους βιομήχανους με το πούρο και το κότερο και τις φιλενάδες γραμματείς, τις έχω δει μόνο στην ταινία, μαυρόασπρη ελληνική ταινία των 21.00, όχι στην πραγματική οικονομία. Εκεί έχω δει πάρα πολλούς ανθρώπους αφοσιωμένους στη δουλειά τους, στην επιχείρησή τους, στη συνεργασία τους με τους εργαζόμενούς τους.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Γιατί τον τελευταίο καιρό έχει συκοφαντηθεί και λίγο η έννοια του επιχειρηματία. Δηλαδή ο επιχειρηματίας είναι μόνο αυτός ο οποίος...

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι, είναι παραδοσιακά κατασυκοφαντημένη. Είναι μία ωραία άσκηση που ικανοποιεί πολλούς να την κάνουν, ανεξαρτήτως συνθηκών.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν εννοώ μόνο για το εάν είναι ο κερδοσκόπος ή αυτός που θέλει το κακό του εργαζόμενου κλπ. κλπ. Λέω ότι είναι και επιχειρηματίας μόνο αυτός ο οποίος έχει κάποια κέντρα διασκέδασης, έχει δραστηριότητες περιέργες, παίζει στο χρηματιστήριο. Αυτός είναι επιχειρηματίας σήμερα, τουλάχιστον έτσι όπως προβάλλεται από το μιντιακό περιβάλλον που είπατε και εσείς.

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Οι επιχειρήσεις, για να πάμε εκεί που έχουν τη μεγάλη σημασία στην οικονομία, δηλαδή εκεί που έχουν μεγάλο ποσοστό της παραγωγής, που έχουν τους πολλούς εργαζόμενους, είναι πια μεγάλες επιχειρήσεις οργανωμένες, σύγχρονες. Δεν είναι πια το τσιφλίκι ενός αφεντικού. Και εδώ αυτή η επιχείρηση δεν είναι τσιφλίκι κάποιου αφεντικού, είναι η δουλειά όλων υμών που είστε εδώ και κάθε μέρα παλεύετε και παίρνετε αποφάσεις και είσαστε εξίσου υπεύθυνοι με το αφεντικό για το που πάει και πως πάει η επιχείρηση.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Οπότε εδώ υπάρχει ένα πρότυπο επιχειρηματικότητας. Αν ο Αριστείδης Δασκαλόπουλος ζούσε σήμερα, την επιχειρηματικότητα έτσι όπως τη βιώνουμε και όπως την περιγράψατε, θα μπορούσε να την συνειδητοποιήσει; Βέβαια είναι δύσκολη ερώτηση.

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δουλέψαμε πολλά χρόνια μαζί και αυτό ήταν ένα στοιχείο της επιτυχίας μας, της κοινής, ότι τα δικά του προσόντα της δημιουργικότητας, της ζωντανίας, της αφοσίωσης στη δουλειά, συνδυάστηκαν με τα δικά μου, πιο μοντέρνα, όπως έλεγε εκείνος που με έστειλε στα καλά σχολεία για να τα μάθω και πετύχαμε.

Είδε και εκείνος τη μεγάλη εξέλιξη της επιχείρησης, είδε τα ανοίγματα στο εξωτερικό, είδε τις στρατηγικές συμμαχίες, είδε τα χρηματιστήρια και ήταν πολύ προοδευτικός. Δε θα ξεχάσω το '89 όταν είχαμε τις πολύ μεγάλες επιτυχίες τα προηγούμενα χρόνια, με πολλά καινούργια προϊόντα στη ΔΕΛΤΑ και χρειαζόμασταν υποδομές, καινούργια εργοστάσια για να καλύψουμε τη ζήτηση, ήταν τότε το γάλα το φρέσκο, το MILKO, ο χυμός ο LIFE και σκεφτόμασταν με την ομάδα τη δική μου, των επαγγελματιών πως θα χρηματοδοτήσουμε αυτό και φοβόμασταν τη στιγμή που θα του πούμε ότι πρέπει να βγούμε στο χρηματιστήριο, που για έναν επιχειρηματία ισοδυναμεί με πώληση του μαγαζιού του το να βάλεις και άλλους μετόχους.

Και μας έκανε εντύπωση και ήταν απ' τις ωραιότερες στιγμές της καριέρας μου και των συνεργατών μου, που πήγαμε και του είπαμε χρειαζόμαστε τόσα χρήματα και λέει εκείνος, «εγώ τέτοια χρήματα δεν τα δανείζομαι, να πάμε στο Χρηματιστήριο». Και είχαμε ευτυχώς στο τσεπάκι το πρόγραμμα και το κάναμε την επόμενη βδομάδα.

Άρα, οι εργατικοί άνθρωποι, οι δημιουργοί, είναι και πολύ προοδευτικοί ανά πάσα στιγμή. Κρατώντας τη σύνεσή τους όμως.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Αλλά δε θα μπορούσε να φανταστεί ότι ένας θα είχε ως αποκλειστική του δουλειά μόνο το να παίζει με χαρτιά, έτσι δεν είναι; Μετοχικά. Δηλαδή κάτι τέτοιο δεν θα το ήθελε φανταζόμαστε.

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Και δεν το έκανε ποτέ.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Και δεν το έκανε ποτέ. Συνομιλούμε με τον κ. Δημήτρη Δασκαλόπουλο. Ακούσαμε προηγουμένως να λέτε αρκετά πράγματα για την ευθύνη που έχουν και οι πολιτικοί και οι συνδικαλιστές στην παρούσα φάση. Τι ακούτε και δεν σας αφήνει ικανοποιημένο κ. Δασκαλόπουλε;

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Το έθεσα λίγο ευρύτερα. Είμαστε και σε μια κοινωνία ανοιχτή πια, σε μια δημοκρατική κοινωνία, με ένα σύστημα το οποίο έχουμε αποφασίσει ποιο είναι, επίσης πολύπλοκο, το σύστημα της ανοιχτής οικονομίας και της ελεύθερης αγοράς που δίνει στον καθένα το δικαίωμα να βελτιώσει το δικό του επίπεδο ευημερίας.

Και σε αυτό δε χωράνε ιδεολογήματα, δε χωράνε συντεχνιακές διεκδικήσεις. Χωράει κάτι δύσκολο που δεν το έχουμε καταφέρει όλοι μαζί. Χρειάζεται συναίνεση, αποφασιστικότητα και αποτελεσματικότητα στην εφαρμογή. Αυτό είναι το τρίπτυχο. Σε αυτό δεν πάμε καλά ως Ελλάδα και φταίμε όλοι, όχι μόνο οι πολιτικοί.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Οι πολιτικοί λένε περισσότερα απ' αυτά που μπορούν να κάνουν κατά τεκμήριο κ. Δασκαλόπουλε;

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Οι πολιτικοί βέβαια, με την έννοια ότι τους εκλέγουμε για να πραγματοποιήσουν και μας υπόσχονται διάφορα για να εκλεγούν. Άρα, έχουν πρώτοι την ευθύνη, αυτή την ευθύνη της ηγεσίας, να δείξουν το δρόμο που εμείς θα ακολουθήσουμε.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν μπόρεσαν να συμφωνήσουν ούτε στα 28 δις. Αυτό θέλω να σας πω. Δηλαδή σε ένα τεχνικό θέμα το οποίο θα περίμενε ο κόσμος ότι θα υπήρχε μία μίνιμουμ πολιτική συμφωνία, ακούσαμε 15 διαφορετικές εκδοχές κ. Δασκαλόπουλε και ακούσατε.

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Να το πω θετικά. Είναι πάρα πολύ κοντά μας, είναι οι άνθρωποι με τους οποίους ζούμε κάθε μέρα οι υπόλοιποι Ευρωπαίοι, που αυτά τα έχουν κάνει κανόνα και όπου έχουν πετύχει ανάπτυξη στην οικονομία τους, διεθνή ανταγωνιστικότητα, καλύτερη κοινωνική συνοχή για τους πολίτες τους και ξέρετε για ποιες χώρες μιλάω τώρα, της Σκανδιναβίας και άλλα παραδείγματα που είχαμε. Βασικό στοιχείο εκεί πέρα ήταν το ότι μπορούσαν να κάθονται στο τραπέζι, να βάζουν στην άκρη τις διαφωνίες τους, να βρίσκουν τα σημεία συμφωνίας και να τα στηρίζουν όλοι μαζί.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Γεννηθήκατε το 1957. Είσαστε Πρόεδρος του ΣΕΒ ετών 51 κ. Δασκαλόπουλε. Έχετε τρία παιδιά. Γίνεται μια κουβέντα στην Ελλάδα, με το δικό της τρόπο βέβαια αυτή η κουβέντα, με το δικό της τρόπο η Ελλάδα, γίνεται μια κουβέντα για τα μη κρατικά Πανεπιστήμια και για την ανάγκη απελευθέρωσης της εκπαίδευσης της τριτοβάθμιας. Πως την ακούτε εσείς αυτή την κουβέντα;

Εσείς τελειώσατε την ΑΣΟΕΕ και αμέσως μετά πήγατε στο Kellogg Graduate School.

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι, έκανα το μεταπτυχιακό μου στην Αμερική.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Πως τη βλέπετε αυτή την κουβέντα;

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Η δημόσια παιδεία δεν λείπει από κανένα μέρος του κόσμου και παντού είναι το κυρίαρχο στοιχείο της παιδείας. Δεν είναι κανένα καλό business η παιδεία και γι' αυτό ίσως και δεν αναπτύσσεται. Και πάντως παραδοσιακά και ιστορικά στο δυτικό κόσμο η παιδεία είναι κατά κύριο λόγο δημόσια. Άρα αυτό ούτε μπορεί, ούτε χρειάζεται να αλλάξει.

Αυτό που χρειάζεται να αλλάξει είναι αυτή η δημόσια παιδεία να είναι ελεύθερη και ισότιμη για όλους και να δίνει εκείνα τα εφόδια που χρειάζεται ο κάθε άνθρωπος για το μέλλον του. Τι ρόλο μπορούν να παίξουν τα ιδιωτικά Πανεπιστήμια; Ξαναλέω. Όχι τον κυρίαρχο, αλλά μπορούν να δημιουργήσουν τις συνθήκες αυτές που βελτιώνουν το σύνολο μιας αγοράς ή μιας υπηρεσίας, που είναι ο ανταγωνισμός, η αξιοκρατία.

Αυτό δεν έχουμε καταφέρει να έχουμε εδώ με την αποκλειστικότητα της δημόσιας εκπαίδευσης και με όλα τα κακά που έρχονται απ' αυτό το κεντρικό σύστημα. Δεν είναι η λύση μας τα ιδιωτικά Πανεπιστήμια, ούτε κανέναν δίνει ιδεολογικές μάχες και πάντως σας είπα, η επιχειρηματικότητα δεν το θεωρεί αυτό στοιχείο επιχειρηματικής δράσης ιδιαίτερα σημαντικό.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Αλλά οξυγόνο λέτε χρειάζεται. Οξυγόνο από μη κρατικά ιδρύματα, τα οποία θα μπορούσαν να δραστηριοποιηθούν σε επιμέρους τομείς του εκπαιδευτικού προγράμματος.

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Και είναι δύσκολο να καταλάβουν ίσως και οι ακροατές τι λέω, γιατί θα μπορούσαμε να πούμε ότι και στην υγεία υπάρχει αυτό, η συνύπαρξη ιδιωτικής και δημόσιας υγείας και όμως εκεί δεν είδαμε να γίνεται αυτό που λέω. Απ' την άλλη, χωρίς αυτό να αποκλείεται, να έχουμε τη δυνατότητα αλλαγής, προσαρμοστικότητας και την έμφαση στην υπηρεσία, στον πελάτη. Εδώ ο πελάτης είναι ένας νέος άνθρωπος που θέλει να αποκτήσει εφόδια. Αυτός πρέπει να είναι ο αποκλειστικός σκοπός του οργανισμού που λέγεται Πανεπιστήμιο ή σχολείο. Αυτό το κάνουν καλά στον ιδιωτικό τομέα, το ξέρουν, απ' αυτό ζουν.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Είχατε ποτέ δίλημμα; Οι περισσότεροι λένε ότι αν ένας πλούσιος ήθελε να στείλει κάπου τα παιδιά του, θα τα έστελνε σε ένα ιδιωτικό ή σε κάποιο ξένο πανεπιστήμιο και θα τελείωνε εκεί το πρόβλημα. Εσείς είχατε ποτέ δίλημμα για τα δικά σας τα παιδιά, δημόσιο - ιδιωτικό, ή δυσπιστία για το δημόσιο ή το αντίθετο;

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Να σας πω. Οι πλούσιοι έχουν την ευχέρεια να μην έχουν δεύτερη σκέψη. Αλλά βλέπουμε ότι και οι λιγότερο πλούσιοι, και η μεσαία τάξη και ακόμα πιο κάτω, προσπαθούν και θα ήθελαν να στείλουν τα παιδιά τους στην καλύτερη παιδεία. Που τώρα στο μυαλό τους δεν είναι εδώ στην Ελλάδα, είναι στο εξωτερικό. Και γι' αυτό ξοδεύουμε και τελικά πάρα πολλά χρήματα για ένα κράτος που έχει δημόσια ελεύθερη παιδεία.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι, αν υπολογίσουμε, 60.000 άνθρωποι προπτυχιακά και μεταπτυχιακά –Έλληνες, έτσι;- σπουδάζουν στο εξωτερικό. Είναι εντυπωσιακό.

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι μόνο αυτό. Τα φροντιστήρια, οι ξένες γλώσσες, πάρα πολλά χρήματα πάνε εκεί.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι - ναι. Πάντως κύριε Δασκαλόπουλε μας κάνει εντύπωση ότι σε αυτό το πλαίσιο δραστηριοποιείται και το Ίδρυμα Αριστείδης Δασκαλόπουλος, δηλαδή σε ένα νέο στοιχείο για τα τρόφιμα και τον τομέα αυτό, δηλαδή στην ασφάλεια, στην ποιότητα, στις νέες αναζητήσεις για τα τρόφιμα. Μια δραστηριότητα η οποία φαίνεται ότι έχει μέλλον, έτσι;

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ελπίζω ναι και ελπίζω να έχει χρησιμότητα. Γιατί πράγματι από την εμπειρία μου στο χώρο των τροφίμων, είδα πόσο αδικημένα είναι και είδα ότι στην πηγή αυτής της αδικίας για τα τρόφιμα, του άδικου φόβου που έχουμε γι' αυτή τη βασική απόλαυση την καθημερινή, είναι η άγνοια και η υπερβολή.

Και η προσπάθεια από το Ίδρυμα είναι ακριβώς να δώσουμε εργαλεία και στοιχεία γνώσης που να επιτρέπουν να απολαμβάνουμε τη διατροφή μας σαν αυτό που είναι, η καθημερινή αυτή απόλαυση για το σώμα.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι. Ίσως σε αυτό έχει συμβάλει στο ότι ουκ ολίγα μικρά ή μεγαλύτερα διατροφικά σκάνδαλα έχουν απασχολήσει όλο τον κόσμο -έτσι δεν είναι;- την τελευταία διετία-τριετία. Άρα είναι μεγαλύτερο ακόμα το στοιχείο.

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι, γιατί πράγματι οι κίνδυνοι που έχουμε από τη διατροφή μας σήμερα είναι απείρως μικρότεροι από αυτούς που είχαμε στο παρελθόν και απείρως μικρότεροι από άλλους διάφορους που περνάμε κάθε μέρα και δεν τους δίνουμε σημασία. Αυτή η γνώση λοιπόν που προσπαθούμε μέσα από το Ίδρυμα να δώσουμε στα παιδιά, στους διατροφολόγους, στους επιστήμονες και να τους φέρουμε σε επαφή με τον υπόλοιπο κόσμο ελπίζω να είναι χρήσιμη.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Δασκαλόπουλε, έχουμε άλλο ένα σκέλος της κουβέντας μας που θα έχει να κάνει βέβαια με το περιβάλλον και τα όσα ενδιαφέροντα συζητήσατε τις ημέρες που πέρασαν, αμέσως μετά τις διαφημίσεις.

ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ο Πρόεδρος του ΣΕΒ Δημήτρης Δασκαλόπουλος απέναντί μας, εδώ στα «ΠΡΟΣΩΠΑ» στον «FLASH 96».

Να πάμε τώρα και σε λίγο δύσκολες ερωτήσεις κύριε Δασκαλόπουλε, που έχουν να κάνουν κατά κύριο λόγο με τις ευθύνες των επιχειρηματιών στη διαμόρφωση των τιμών. Λένε πολλοί ότι και οι επιχειρηματίες πρέπει να κάνουν ένα βήμα πίσω. Δηλαδή βλέπουν την κρίση. Έχετε αποχωρήσει από το 2007 από τη Vivartia, έτσι δεν είναι; Αλλά ήσασταν όλη σας τη ζωή περίπου σε αυτό το χώρο. Υπάρχει όντως το περιθώριο να υποχωρήσουν στις τιμές τους οι μεγάλοι επιχειρηματίες, οι μεγάλες βιομηχανίες;

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι. Και αυτό το φέρνει ο ανταγωνισμός μόνο, και σε διάρκεια χρόνου. Δεν το φέρνουν ούτε οι συμφωνίες κυρίων, ούτε οι παρεμβάσεις των Υπουργείων, ούτε οι επικλήσεις. Το φέρνει ο ανταγωνισμός.

Και αυτό έχει γίνει στην Ελλάδα. Μην υποτιμούμε το γεγονός ότι, καταφέραμε να πάμε τον πληθωρισμό μας, από το 20 στο 3% και να ξεπεράσουμε κάποια, πολλά χρόνια στο παρελθόν, με τέτοιου είδους αυξήσεις. Αδικεί τα δικά μας επιτεύγματα ως επιχειρήσεις, ως κράτος, ως καταναλωτές. Και ο ανταγωνισμός το κάνει αυτό. Και αυτό δυσπιστία προκαλεί άμα το λέμε. «Ναι, αλλά».

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ότι συνεννοείστε μεταξύ σας οι εταιρείες, εκεί πάει το μυαλό του καταναλωτή.

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτό ακριβώς απαγορεύει ο ανταγωνισμός. Αναδεικνύει αντιθέτως έτσι τα συναισθήματα... Λέμε συνέχεια «υγιής ανταγωνισμός». Ποτέ δεν είναι πολύ υγιής ο ανταγωνισμός. Ο υγιής ανταγωνισμός δεν ξέρω τι θα ήταν στο μυαλό μας. Ξέρω εγώ τρέχουμε και λέμε: σταματάω εγώ, φρενάρω για να περάσετε εσείς μπροστά; Δεν γίνεται αυτό. Ο καθένας κοιτάει να φτάσει πρώτος. Αυτός ο ανταγωνισμός δεν επιτρέπει ούτε συνεννοήσεις ούτε παζάρια.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Θυμάμαι ας πούμε για το καρτέλ του γάλακτος είχατε δηλώσει ότι είναι τόσοι πολλοί αυτοί που εμπλέκονται, που αποκλείεται να υπάρχει συμφωνία μεταξύ τους.

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Να σας πω και κάτι άλλο σημαντικό; Την περισσότερη φασαρία γι' αυτή την ακρίβεια που λέτε την κάνουμε για την πιο «δημοκρατική» αγορά που υπάρχει: για τα τρόφιμα και τα καταναλωτικά προϊόντα. Και γιατί τη λέω «δημοκρατική»: Γιατί ο κάθε ένας που μας ακούει σήμερα ξέρει ότι σε αυτή την αγορά, και ίσως μόνο σε αυτή την αγορά, έχει την απόλυτη ελευθερία επιλογής.

Έχουμε τα σημεία λιανικής πώλησης και τα super market, που είναι ανοιχτά, όπου δεν υπάρχει κανένας να μας ψιθυρίζει στο αφτί ή να μας σπρώχνει το

χέρι προς μία κατεύθυνση, είναι όλα τα προϊόντα το ένα δίπλα στο άλλο, έχουν διαφορετικές τιμές και εμείς μπορούμε να ψηφίσουμε με το ευρώ μας, ανά πάσα στιγμή, τι θα αγοράσουμε και τι θα αφήσουμε. Και την άλλη μέρα ξανά εκλογές, μπορούμε να ψηφίσουμε κάτι άλλο με το ευρώ μας, αν αλλάξαμε γνώμη.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι.

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Σε αυτή λοιπόν τη δημοκρατική αγορά βρίσκουμε ακρίβεια; Τι να πούμε για τόσες άλλες αγορές; Τι να πούμε για τις υπηρεσίες του κράτους, πόσο καλές είναι, τι επιλογές έχουμε, από πού θα τις πάρουμε και πόσο μας κοστίζουν;

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Λέτε ότι κάθε μέρα λοιπόν σας ψήφιζε ο κόσμος αγοράζοντας ένα προϊόν το οποίο ανήκε στην εταιρεία σας, έτσι δεν είναι; Έτσι νιώθατε τουλάχιστον ως επιχειρηματίας.

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Έτσι ακριβώς, και αυτός ήταν ο αγώνας. Κάθε μέρα καινούριες εκλογές.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Μια και είπατε για εκλογές, οι πραγματικές εκλογές οι κοινοβουλευτικές φοβίζουν τον επιχειρηματικό κόσμο; Πιστεύετε δηλαδή ότι η μόνιμη ρευστότητα η πολιτική δημιουργεί ένα κλίμα κακό στην οικονομία;

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Οι εκλογές όχι βέβαια, δεν φοβίζουν τον επιχειρηματικό κόσμο, είναι βασικό στοιχείο του πολιτεύματός μας.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Τα σενάρια εκλογών.

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Η εκλογολογία και η παράταση της εκλογολογίας και η συνεχής ανάδειξη της εκλογολογίας, κοινοτυπία είναι αυτό που θα πω αλλά ναι, κάνει κακό στην οικονομία, κυρίως γιατί έχουμε ένα σύστημα ολόκληρο με τα μολύβια κατεβασμένα κάτω και κανένας δεν δουλεύει. Και αυτό πρέπει να το αποφεύγουμε.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Και φανταζόμαστε ότι και στα Υπουργεία επειδή πολλοί λένε ότι υπάρχει μια σχετική παράλυση κύριε Δασκαλόπουλε, σας κάνουν παράπωνα οι συνάδελφοί σας στον ΣΕΒ για το ότι δεν λειτουργούν πολύ καλά τα πράγματα. Δηλαδή κατεβασμένα μολύβια πρέπει να υπάρχουν στα Υπουργεία αυτή τη στιγμή.

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι. Ευτυχώς οι Έλληνες επιχειρηματίες είναι μαθημένοι να δουλεύουν σε ένα περιβάλλον όχι πολύ φιλικό για την επιχειρηματικότητα, όχι πολύ αποδοτικό, με πολλά εμπόδια στη γραφειοκρατία. Άρα με ένα βαθύ αναστεναγμό και το κεφάλι κάτω συνεχίζουν να προσπαθούν.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Έκανε αίσθηση μία αναφορά που κάνατε στην πρόσφατη εδώ παρουσία του Sir Nicholas Stern, γνωστού οικονομολόγου, ενός Καθηγητή ο οποίος ασχολείται πολύ με το περιβάλλον. Έκανε αίσθηση αυτό που είπε βέβαια ότι πρέπει κάθε χώρα, κάθε κράτος να εξασφαλίσει το 1,5% του ΑΕΠ για την αντιμετώπιση των κλιματικών αλλαγών. Αν αυτό δεν συμβεί, κάποια στιγμή οι κλιματικές αλλαγές θα μας προκαλέσουν ζημιά όσο δύο παγκόσμιοι πόλεμοι μαζί, κύριε Δασκαλόπουλε. Το αποδίδω σωστά; Είπε κι άλλα;

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι, και είπε κι άλλα. Είναι ότι θα γίνουμε συνολικά κατά 20% φτωχότεροι στον πλανήτη και χαρακτηριστικά για την Ελλάδα είπε ότι λόγω του γεωγραφικού ύψους στο οποίο βρίσκεται, θα γίνει σαν τη Βόρεια Αφρική και σαν τη Σαχάρα.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτά βέβαια έκαναν αίσθηση και κάνουν αίσθηση. Αντ' αυτών ο κ. Σουφλιάς σάς είπε ότι θα συνεχίζει να βάζει πρόστιμα σε εταιρείες που ρυπαίνουν. Βέβαια εσείς είπατε ότι χρειάζεται ισχυρό Υπουργείο Περιβάλλοντος κύριε Δασκαλόπουλε.

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Τι ακριβώς εννοείτε;

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ξεκινάω από πιο πάνω. Η προστασία του περιβάλλοντος λέμε σε παγκόσμιο επίπεδο ότι είναι ζωτική ανάγκη και για τη χώρα μας είναι επίσης ζωτική ανάγκη, που μπορεί να υπηρετηθεί μόνο με ολοκληρωμένες πολιτικές.

Γι' αυτό ο ΣΕΒ στηρίζει και προωθεί αυτό το μοντέλο της Βιώσιμης Ανάπτυξης –και θα το εξηγήσουμε αυτό- και γι' αυτό προτείναμε τη δημιουργία ενός ενιαίου και ισχυρού Υπουργείου Ανάπτυξης και Περιβάλλοντος, που θα μπορεί να σχεδιάζει και να παράγει πολιτική, που θα είναι ταυτόχρονα αναπτυξιακή και περιβαλλοντική. Γιατί σήμερα το περιβάλλον στην Ελλάδα είναι ουσιαστικά απροστάτευτο.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Μάλλον δεν του καλοφάνηκαν αυτά του κ. Σουφλιά, γι' αυτό σας είπε ότι θα συνεχίσει να επιβάλλει πρόστιμα. Αστεία το λέμε.

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν έχει κανένας επιχειρηματίας και κανένας φορέας την απαίτηση να μην επιβάλλονται πρόστιμα εάν υπάρχει παράβαση. Το ζητούμενο είναι ένα καθαρό και αντικειμενικό πεδίο που δεν βρίσκει τυπικές παραβάσεις και ένα σύστημα ελέγχων και τιμωρίας που είναι αντικειμενικό βάσει του νόμου και όχι που υπακούει σε ανάγκες πολιτικές ή επικοινωνιακές.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Βιώσιμη Ανάπτυξη λοιπόν. Τι εννοείτε και για τη Βιώσιμη Ανάπτυξη, τι θέλετε και από το ισχυρό Υπουργείο Περιβάλλοντος κύριε Δασκαλόπουλε;

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Βιώσιμη Ανάπτυξη, να το πούμε όσο πιο απλά μπορούμε, σημαίνει ουσιαστικά ισόρροπη ανάπτυξη, που έχει τρεις ταυτόχρονους και ισότιμους στόχους: την οικονομική ευημερία, τη κοινωνική συνοχή και τη μέριμνα για το περιβάλλον.

Διαφέρει δηλαδή από την παραδοσιακή έννοια της προστασίας του περιβάλλοντος, της οικολογίας, που μπορεί να φτάσει σε 'ακρότητες' τις οποίες όμως οι ίδιοι οι πολίτες δεν μπορούν να δεχτούν. Όταν λέμε οικονομική ευημερία, εννοούμε ότι ο καθένας από μας έχει το δικαίωμα να έχει το σπίτι του, τη θέρμανσή του, να χρησιμοποιεί το αυτοκίνητό του και να προσπαθεί όλα αυτά να τα καλυτερεύει διαρκώς. Όλα αυτά, δηλαδή μόνο και μόνο από την παρουσία μας εδώ στον πλανήτη, δημιουργούν ρύπανση.

Άρα ταυτόχρονη αναγνώριση της ανάγκης μας, του δικαιώματός μας να έχουμε ανάπτυξη, οικονομική ευημερία, προσπαθώντας ταυτόχρονα να μην κάνουμε ζημιά στο περιβάλλον μας, γιατί χρωστάμε να το αφήσουμε και παρακάτω. Αυτό σημαίνει βιώσιμη ανάπτυξη.

Να πω και γι' αυτό, γιατί η ερώτησή σας πριν έλεγε τι μπορεί να κάνει ένα Υπουργείο Ανάπτυξης και Περιβάλλοντος.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ένα ισχυρό, ναι.

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Συνδυάζει αυτές τις δύο έννοιες.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: «Ανάπτυξης και Περιβάλλοντος», δηλαδή να ενσωματωθεί στο Ανάπτυξης; Η «Ανάπτυξης Περιβάλλοντος»;

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι, «Ανάπτυξης και Περιβάλλοντος». Δηλαδή πρέπει να συνδυαστεί ο μακροπρόθεσμος σχεδιασμός της οικονομίας, που αυτή είναι η δουλειά ενός Υπουργείου Ανάπτυξης...

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Με το περιβάλλον.

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι το κυνήγι της τιμής του μαϊντανού. Είναι η δημιουργία υποδομών, κεντρικών στρατηγικών για τους τομείς που θα δώσουν οικονομική ανάπτυξη. Αυτοί συνάδουν απόλυτα με την ίδια μακροπρόθεσμη λογική που πρέπει να έχει η αντιμετώπισή μας για τα θέματα του περιβάλλοντος. Γι' αυτό εμείς

θεωρούμε ότι αυτές οι δύο δράσεις, αυτές οι δύο κρατικές υποχρεώσεις θα ήταν καλύτερα να είναι μαζί. Δεν είναι οργανωτικό δηλαδή το θέμα ποιο Υπουργείο θα πάει πού, είναι θέμα...

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι θέμα φιλοσοφίας.

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι τιμές μαϊντανού κάθε μέρα, το Ανάπτυξης πρέπει να ασχοληθεί με άλλα σοβαρά θέματα στρατηγικής.

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Πρέπει να βλέπει εκατό χρόνια μπροστά και να υφαίνει το χαλί της ανάπτυξης. Που ανάπτυξη, όπως λέει και ο κ. Stern, χωρίς να σταματήσουμε αυτή μας την επίδραση, αυτές τις κλιματικές αλλαγές που λέμε, όχι ανάπτυξη δεν θα υπάρχει αλλά...

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Μίλησε και στη Βουλή ο κ. Stern. Είχε απήχηση από τους Έλληνες Βουλευτές κύριε Δασκαλόπουλε;

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Εμείς όταν πήραμε την πρωτοβουλία να φέρουμε εδώ τον κ. Stern είπαμε ότι έχουμε την ελπίδα να ξεκινήσει ένας διάλογος που θα οδηγήσει όλους μας, όλη την κοινωνία, από την άγνοια και την αδιαφορία στη συνειδητοποίηση αυτής της ανάγκης για μια ισορροπημένη δράση και μετά σε μία ατομική και συλλογική δράση της κοινωνίας μας σε αυτό το θέμα.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Μάλιστα.

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Και νομίζω, είμαι ιδιαίτερα ικανοποιημένος που προκάλεσε τόσο ενδιαφέρον η παρουσία του. Στη Βουλή ήταν 60 Βουλευτές.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: 60, πολλοί. Ούτε σε ολομέλεια...

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Και έκαναν πάρα πολύ καλές ερωτήσεις, ναι, πράγματι.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Δασκαλόπουλε, επειδή ένα από τα τελευταία τεύχη του «Newsweek» έλεγε ότι ίσως η πράσινη ανάπτυξη να είναι ένα μέρος της λύσης για την οικονομική κρίση, εσείς θα επενδύατε στο χώρο της πράσινης οικονομίας σήμερα;

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ο κ. Stern είπε κάτι στο οποίο εγώ συμφωνώ απόλυτα. Και το αποδίδω σε εκείνον γιατί είναι δική του η έκφραση. Είπε ότι προοδεύσαμε όλους αυτούς τους τελευταίους δυο-τρεις αιώνες λόγω κάποιων βιομηχανικών και τεχνολογικών επαναστάσεων, όπως ήταν η ατμομηχανή, ο ηλεκτρισμός κ.α.. Και λέει ότι η επόμενη τεχνολογική επανάσταση που θα φέρει μεγάλη ανάπτυξη είναι οι

πράσινες τεχνολογίες και η πράσινη ανάπτυξη. Και πράγματι, και γι' αυτό χρειάζεται και η συνεισφορά των επιχειρήσεων.

Το λέω γιατί καμιά φορά είναι το ερωτηματικό, θεωρούμε μάλλον ότι πάλι το κράτος πρέπει να βάλει την πολιτική και να κυνηγήσει. Χωρίς την οικονομική λογική που έχουν οι επιχειρήσεις και χωρίς τη δυνατότητα που έχουν οι επιχειρήσεις να μεταφράζουν τις ανάγκες, τις προοπτικές σε πραγματικά προϊόντα που μπορούν να παραχθούν και μπορούν να αγοραστούν, χωρίς αυτό δεν μπορούμε να πετύχουμε. Άρα θα είναι πολύ μεγάλη ευκαιρία για την επιχειρηματικότητα αλλά και μεγάλη η συνεισφορά της επιχειρηματικότητας για να αντιμετωπίσουμε αυτό τον κίνδυνο που έχουμε ως πολίτες αυτού του πλανήτη.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Είπατε ότι η πραγματική οικονομία -από μικρός το έχετε εμπεδώσει αυτό το πράγμα- είναι το να παράγουμε, το να δουλεύουμε, ο μόχθος κλπ. Για τον απλό πολίτη, η πραγματική οικονομία κύριε Δασκαλόπουλε είναι η θέση εργασίας.

Η εκτίμηση που κάνει η ΓΣΕΕ και το Ινστιτούτο της, ότι δηλαδή μπορεί να έχουμε και 40 και 50 και 60 χιλιάδες χαμένες θέσεις εργασίας στο επόμενο διάστημα, σας βρίσκουν σύμφωνο;

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Με απασχολεί κι εμένα το ερώτημα -το είπαμε και πριν- πόσο μεγάλες θα είναι οι επιπτώσεις στην οικονομία, άρα και τι επίπτωση θα έχουν και στην εργασία.

Όμως να πω το εξής: Ακούτε τα τελευταία 20 και 30 χρόνια παγκόσμια -και ευτυχώς όχι στην Ελλάδα- ότι σε κάθε κρίση, σε κάθε δυσκολία υπάρχουν χιλιάδες απολύσεις, 10.000 εδώ, 20.000 εκεί, 1.500 εδώ από τις μεγάλες επιχειρήσεις. Αυτό στην Ελλάδα δεν το ζήσαμε. Και αυτό είναι μια πραγματικότητα που την έχουμε ακόμα.

Δηλαδή έχουμε τις μικρές επιχειρήσεις, λίγοι άνθρωποι, που γνωρίζονται μεταξύ τους, αγαπιούνται, έχουμε τις επιχειρήσεις που υπάρχει παρουσία επιχειρηματιών που είναι συνδεδεμένοι με τους εργαζόμενούς τους. Αυτές είναι οι αιτίες που δεν είχαμε τέτοιου είδους μεγάλες απολύσεις και πιστεύω ότι και στο μέλλον αυτό θα μας βοηθήσει να μειώσουμε τις συνέπειες οποιωνδήποτε οικονομικών επιπτώσεων μεγάλων.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Δασκαλόπουλε, σας έχει λείψει η μεγάλη βιομηχανία με τους πολλούς εργαζόμενους, τους δεκάδες διευθυντές, με τις συνεχείς συσκέψεις, με όλα αυτά τα πράγματα;

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Μου έχουν λείψει οι άνθρωποι και οι συνεργάτες που με βοήθησαν και τους βοήθησαν να προκόψουμε. Το θέμα μεγάλη επιχείρηση το έκανα, νομίζω το έκανα αρκετά καλά και τώρα είμαι έτοιμος για καινούριες προκλήσεις.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Μικρότερων επιχειρήσεων και πιο ευέλικτων και μοντέρνων;

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι, ή άλλων τομέων ανθρώπινης δραστηριότητας και όχι απαραίτητα μόνο επιχειρηματικών.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Σας ευχαριστούμε πάρα πολύ που βρεθήκατε στο στούντιο του «FLASH» την προηγούμενη ώρα.

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ. Πάρα πολύ για την ωραία συζήτηση.

Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ήταν ο κ. Δημήτρης Δασκαλόπουλος, Πρόεδρος του ΣΕΒ συνδέσμου επιχειρήσεων και βιομηχανιών. Καλή σας ημέρα.